

Recensie: Ed Sheeran****1/2

Glastonbury UK
zondag 25 juni 2017

foto © Warner Music

Recensie:

Met een zwart t shirt en daarover een zwart-rood geruit hemd kwam Ed Sheeran de Pyramid Stage opgestapt. Hij begon meteen aan een snel tempo te jammen en dat gitaarspel in zijn looping station op te nemen om vervolgens in een loop te laten horen. Daarbovenop legde hij nog enkele laagjes. Ed vuurde meteen een van zijn recentste hits af op het publiek van Glastonbury Festival: 'Castle on the hill', een single die in Vlaanderen goed is voor platina of 20.000 verkochte exemplaren. De toeschouwers in het VK reageerden extatisch en zongen het nummer van begin tot einde mee. Het grootste festival van Europa dat volgend jaar een sabbatjaar neemt, wist de gedroomde headliner te strikken om het festival af te sluiten en de rosse Brit zette een droomset neer. Wat een sfeer! Maar, en dat mag ook gezegd: 1 man, 1 gitaar en een looping station voor een optreden van anderhalf uur, het wordt wat eentonig op den duur â€¦ Ook Ed Sheeran leek dat maar al te goed te beseffen. Wellicht daarom ook riep hij even de Ierse folkband Beoga erbij.

Een groot ledscherm met live beelden en drie schermen die onder de nok van de piramide kwamen en er een beetje uitstaken ook. Meer had Sheeran kennelijk niet nodig om bijna anderhalf uur lang zijn fans te weten boeien. De visuele kaart trok ie dan wel niet, Sheeran ging vooral voor een lekker ouderwets singalong optreden, dat bij momenten even goed had kunnen plaatsvinden aan de Stone Circle, de Sacred Space van Glastonbury, was het niet dat daar wellicht niet genoeg ruimte was om alle toeschouwers rond te krijgen.

'Glastonbury! How are you doing? I have to admit: I'm very nervous but I'm very excited.' liet de 26-jarige singer-songwriter optekenen terwijl hij een slokje water dronk. Met 'Wie nog niet naar mijn shows is komen kijken, of mijn nummers niet kent, gelieve te doen alsof je ze kent. En voor wie ze wel kent, zing alles mee!' moedigde hij iedereen al meteen aan om vooral het ganse optreden mee te blijven zingen. Met succes overigens. Na 'A team' klonk het zelfs 'The aim of the game is to lose our voices. If you don't know the words of the songs, make them up' moedigde hij de twijfelaars nog aan, mochten die er nog zijn.

6 jaar geleden speelde Sheeran voor het eerst op Glastonbury voor 500 man. Hij bedankte het publiek nu om op zondagavond voor hem te blijven. Bij 'Don't' nam hij zijn stem in verschillende lagen op. Sheeran is geen klassieke singer-songwriter die enkel op akoestische gitaar de clichématige (zagerige) ballads brengt. Neen, de Brit gebruikt zijn instrument ook erg percussief â€œ onder andere door op de klankkast van zijn snaarinstrument te kloppen - en integreert op die manier hiphop in zijn songs die tegelijkertijd ook folky en poppy klinken. Hij heeft dus een muzikale identiteit gevonden die hem onderscheidt van de rest.

Tijdens 'Don't' gaat ie in interactie met het publiek dat het nummer deels mag terugzingen, mag meeklappen en nazingen terwijl een fan een sekspop boven het hoofd houdt. Bij 'Bloodstream' bouncet het publiek de handen naar voor en achter terwijl het podium vuurrood kleurt. Daarna gooit hij er een stevig meegezongen 'Galway Girl' tegenaan dat ondertussen in Vlaanderen goed is voor 10.000 verkochte singles of goud. Een vrouw in het publiek toont haar naakte bovenlijf aan de camera's tijdens dat nummer. De tepels zijn voor de gelegenheid voorzien van groene X-stickers. Wellicht een verwijzing naar het album van Sheeran dat in 2014 uitkwam. 'Oho' zingt het publiek mooi na tijdens de intro van 'Lego House' waarbij Ed

vocaal begeleid wordt door een immens vrouwenkoor dat voor het podium staat: zijn publiek. Ook de eerste menselijke toren is een feit. 'Take it back' dat ie de afgelopen twee jaar niet meer gespeeld heeft, wou hij absoluut nog eens brengen. Dus deed ie dat gewoon op Glastonbury Festival. Een rapnummer, waarbij hij over het podium rende, ook vooraan. De song mengde hij met 'Superstition' van Stevie Wonder en 'Ain't No Sunshine' van Bill Withers.

Ed Sheeran is overduidelijk een artiest die een jong publiek aanspreekt in Vlaanderen. Dat vertaalt zich ook in de verkoopcijfers. Het is vooral een artiest die singles verkoopt en in (veel) mindere mate albums. Zijn album 'Divide' is bijvoorbeeld goed voor platina, terwijl de single 'Shape of you' maar liefst 80.000 keer over de toonbank ging en daarmee 4 (!) keer platina haalde. Ook tijdens die song gebruikt hij het podium van de Pyramid Stage volledig en laat het publiek zijn lyrics aanvullen. Het repetitieve 'I'm in love with your body' in het refrein is een oorwurm van jewelste in combinatie met die Oh. I. Oh. I. Oh. I. Oh. I.' De meisjes die op de schouders van een vriend of vriendin gekropen waren, wiegden tijdens de song van links naar rechts.

'Photograph' was bij ons goed voor goud. Op Glastonbury Festival zocht Ed Sheeran succesvol zijn kopstern op tijdens die ballad terwijl we jeugdfoto's van de twintiger te zien kregen op de ledschermen. Ook tijdens 'Sing' mocht ie de hoogste noten uit zijn stembanden halen en liet ie het 'ohoho'-anthem aan het publiek over.

'I see fire' uit 'The Hobbit: The Desolation of Smaug' â€“ dat niet op zijn set stond op Glastonbury Festival â€“ haalde platina in Vlaanderen en 'Thinking out loud' was goed voor twee keer platina. Die song bracht Ed Sheeran op elektrische gitaar terwijl duizenden vrouwenstemmen met hem meezongen en we beelden van de kosmos te zien kregen in de visuals. Even, op het einde, gaf Ed het nummer aan de festivalgangers die het alleen mochten zingen zonder hem. Dat het publiek op Glastonbury Festival het naar zijn zin had, was onder andere te zien tijdens 'I'm a mess' waarbij we een fan bengals vuurwerk zagen afsteken tijdens het nummer. Dat kon weliswaar niet verhinderen dat het nummer een van de dipsjes van de avond werd. Met een lang 'You Need Me, I Don't Need You' dat ie als vijftienjarige puber schreef, beëindigde Ed Sheeran zijn optreden. Een song die hij halfweg weer helemaal via zijn looping station opbouwde en waarbij hij met de regenboogvlag zwaaide. 'See, I'm real, I do it all, it's all me. I'm not fake, don't ever call me lazy', 'Reading all the papers. They say I'm up and coming like I'm fucking in an elevator.' en 'Cause you need me, man, I don't need you.' klonk het in het nummer. Als statement kon dat tellen.

Eds opa was er ook bij op Glastonbury Festival. 'Het is zijn eerste festival ooit' liet zijn rosse kleinkind optekenen en die kreeg daar uiteraard heel wat positieve respons voor van de fans. Over zijn grootmoeder aan zijn vaders kant schreef ie 'Nancy Mulligan' dat hij op de Pyramid Stage samen met de Ierse traditionele band Beoga bracht. Daarbij leek Sheeran toe te geven dat bijkomende instrumenten wel degelijk welkom waren om zijn show boeiend te houden. De klank werd verrijkt met die van de bodhrán (een Ierse lijsttrommel), viool, synths en diatonische accordeon. En zo kreeg het optreden een wel heel vrolijke folksfeer.

< Bert Hertogs >

De setlist:

Castle on the Hill

Eraser

A Team

Don't

Bloodstream

Galway Girl

Lego House
Take It Back / Superstition / Ain't No Sunshine
I'm a Mess
Photograph
Nancy Mulligan (metBeoga)
Thinking Out Loud
Sing
Shape of You
You Need Me, I Don't Need You